

Fiskimenn krevja, at formaður teirra vaknar:

Savna undirskriftir ímóti Óla Jacobsen

Sum formaður í Fiskimannafelagnum og tingmaður í samgonguni hevur Óli Jacobsen allar møguleikar og nú skal hann til arbeiðis, siga fiskimenn

ÁKI BERTHOLDSEN

Føroyskir fiskimenn eru nú

so ónøgd, at teir eru farnir í holt við eitt stórfingd mót-mælistiltak.

Tiltakið er fyrst og fremst vent ímóti teirra egna fak-felagsformanni, sjálvum

Óla Jacobsen, men eisini ímóti hinum manningarfel-øgunum.

Hesar seinastu dagarnir hevur listi gingið umborð á øllum mynstraðum fiski-skipum í Føroyum og undirtøkan er ovurhonds allastaðni.

Næstan uttan undantak skriva fiskimenn undir.

Hesa vikuna verða list-armir savnaðir saman aftur og síðani verða teir sendir Fiskimannafelagnum og hinum manningarfeløgu-num.

Ætlanin er, at fiskimanna-felagið skal hava fingið list-arnar fyrri landsfundin 28. desember.

Hesi seinastu árinu eru korini hjá fiskimonnum alsamt versnaði, uttan at nakar hevur rætt hond frá síðu fyri at beta um tey, sig-ur ein av stigtakarunum fyri

Óli Jacobsen avmynd-aður í Nordurlanda-húsinum. 28 des-ember skal hann aftur standa andlit til and-lits við fiskimenn á landsfundi fiskimann-afelagsins í Nordur-landahúsinum.

Hesin fundurin verður kanska tann hardesti. Óli hevur verið á, ti allar fiski-menn í Føroyum hava nú tikið seg saman at seta honum felags krøv.

Socialinum.

Mót-mælistiltakið er ikki blivið alment enn og tí

leggja teir ikki í at leggja navn til enn.

Men teir siga, at eingin skal ivast í, at teir eru farnir undir hetta mót-mælistiltak í størsta álvara, hóast orða-lagið í skrivinum, er síðligt, uttan at ítøkilig krøv verða nevnd.

Men fiskimenn eru í dag í so djúpari kreppu, at fiskivinnan er í ferð við at fara heilt fyrri bakka, heldur hesin fiskimaðurin fyrri

– Ti er tað í evstu løtu, at Óli Jacobsen og hinir fel-øginu rakna við, sigur hann.

Hann sigur, at tað tykist ikki, sum um nakar skilir, hvussu álvarslig stóðan er.

Men sannleikin er, at tað er so lítið hugaligt, at verða við føroyskum skipi nú, at føroysk fiskiskip eru ikki annað enn parkerings-pláss hjá uagum dreingjum, sum stinga av beinanvegin teir hava lært kynstrið.

– Nógvir trolarir tora ikki longur at fiska á ringum botni, tí skráðnar trolir, fáa teir tað ikki heilt aftur, ti tað eru ikki meir enn tveir trigg-ir mans, sum duga at bota.

– Fyri nøkrum árum síð-ani, slapst tú ikki umborð, dugdi tú ikki at bota.

– Og hví skal ein ungur drongur fara til sjós, tá ið hann fær meiri frá ALS?

– Fær hann 10.000 krónur fyri at hava loyst av ein túr, fer minst hylvín í skatti og minst 1500 krónur til klovi-styvlar, oljuklæðir og ann-að. Tvs, at hann hevur ikki meiri enn 2.500- 3.000 krónur eftir.

– Sigur tað ongum nakað, at 200 føroyskir linumenn søktu kans við einum norsk-um báti, sum vildu hava tveir mans við undir Suður-afrika at fiska?, spyr hesin fiskimaðurin.

Inntøkan versnar

Teir, sum senda mót-mæ-lisskrivið til Óla Jacobsen og hinar felagsformennir krevja tí, at okkurt muna-gott verður gjørt, so at inn-tøkuviðurskiftini hjá sjó-monnum batna.

Eftir, hvat vit hava frætt, verða ikki ítøkilig krøv sett í skrivinum til Óla Jaco-bsen, og formenninar fyrri hinum manningafeløgu-num.

Men eftir hvat skilst, verður fyrst og fremst hugsað um at fáa nakrar av teimum frádráttum settar í gildi í Føroyum, sum eru t.d. í Noregi. Annars fáast fiski-menn ikki at støðast her.

– Hví skal ein fiskimaður ikki hava serligar frádráttir

í samfelagnum, tí hann brúkar ikki nógvar av teim-um hentleikum, heimafolk annars hava atgongd til. Og hann missir eisini nóg, sum er sjálvsagt hjá van-ligum fólki, t.d. tað at kunna sita heima og hugna sær við konu og børnum hvørt ein-asta kvøld.

Í Noregi kann ein fiski-maður vinna 108.000 krón-ur, áðrenn hann fer at betala skatt.

– Í Føroyum eru viður-skiftini bara versnað og versnað og alsamt fleri rætt-indi verða tikin frá sjó-monnum.

– Fyrr kundu sjómenn draga oljuklæðir frá, men eisini tað er mist.

– Og fyrr kundu sjó-menn, sum vóru komir upp í árinu, lata seg „pens-ionera“ og so rógva út onkr-an dag av og á. Eisini hesin hesir menn kallaðir stutt-leikafiskarar, hóast teir ikki hava gjørt annað enn fiska alt lívið.

– Umstøðurnar eru nú so vánaligar, at tað má okkurt henda. Fiskimenn plaga ikki at mót-mæla og krevja.

– Teir rýma bara aðra-staðni at fiska. Floymurin av monnum og húskum, sum eru rýmd seinastu árinu visa okkum hetta. Men vit eru nakrir, sum vilja verða verandi í Føroyum. Og vit krevja, at okkurt verður gjørt, so vit kunnu verða her, sigur hesin fiskimaðurin.

Óli hevur møguleikan

Teir, sum hava savna undirskriftirnar halda, at teir hava ongantið havt betri møguleika enn tað sama, at fáa krøv síni eftirlíkað.

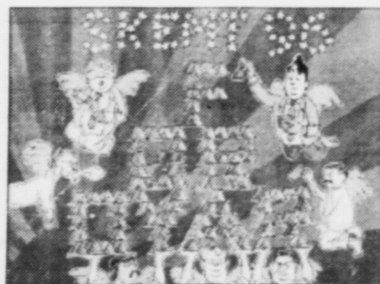
– Vit hava fiskimannafel-agið og harvið alla fiski-vinnuna í okkara hulu hond.

– Verður flotin lagdur, liggur alt samfelagið skjótt. – Og vit hava ein for-mann, sum er tingmaður í landsins stjórn. Nú krevja vit, at hann vaknar og fer til arbeiðis.

Men hvat nú, um einki hendir?

– Hetta er eitt krav, sum allir fiskimenn undir Fø-oyum seta honum. Tað eru vit, sum velja hann til for-mann. So vit ganga út frá, at hann tekur ynski okkara í størsta álvara, sigur fiski-maðurin, vit hava tosað við.

Vit ætlaðu eisini at fáa eina viðmerking frá for-manninum í Fiskimannafel-agnum Óla Jacobsen, men hann var ikki á hittu.

Skemtiligasta JÓLAGÁVAN!

og hin hentasta til teirra, ið eiga alt

til vinir og kenningar uttanlands

SKEMT'96

við beinraknu og stuttligu tekningunum hjá Óla Petersen fæst nú kring landið

140 síður Kr.

95,-